

Bolesław Wolny (1935-2019)

22 grudnia 2018 r. w wieku 83 lat zmarł Bolesław Wolny, nestor szczecińskiej geodezji, autorytet darzony wielkim szacunkiem. Przez wiele lat związany był z administracją geodezyjną na Pomorzu Zachodnim (m.in. jako główny geodeta województwa szczecińskiego), pracował jednak również w przedsiębiorstwach.

W wywiadzie opublikowanym w GEODECIE 4/2008 pytaliśmy Bolesława Wolnego, jak zdobywa się autorytet i szacunek środowiska. Odpowiedział tak: „Przed wszystkim trzeba robić swoje (*śmiech*). A poważnie rzecz biorąc, każdy szef – to jest moja podstawowa zasada – jest mądry mądrością swoich pracowników. Bo ludzie są mądrzy, potrafią rozwiązywać najrozmaitsze problemy. Trzeba ich tylko słuchać, choć oczywiście niekoniecznie za każdym razem się z nimi zgadzać. (...) Ważne jest to, co się daje innym, a nie to, co się samemu weźmie. Chociaż czasami bywa i tak, że nie chcą tego brać (*śmiech*)”.

I jeszcze jeden ważny fragment tamtej rozmowy sprzed 10 lat: „Jeśli chodzi o *Prawo geodezyjne*, o którym teraz wiele się mówi, uważam, że nie można stale dążyć do opracowywania go od nowa. Powinno się je poprawiać na bieżąco. Gdy pojawiają się nowe zagadnienia, to należy je uwzględnić w ustawie. Jest to łatwiejsze, szybsze i rodzi najmniej konfliktów. Jestem przeciwnikiem robienia rewolucji, bo rewolucja to jest bolszewizm. Porządne demokratyczne państwo powinno ewolucyjnie zmierzać do lepszej organizacji”.

Bolesław Wolny urodził się 5 stycznia 1935 r. we Lwowie. Po wojnie zamieszkał w Szczecinie i z tym miastem związał swoje życie. Tylko na studia wyjechał do Krakowa, gdzie został absolwentem Wydziału Geodezji Górniczej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (rocznik 1957). Karierę zawodową zaczynał w szczecińskim wydziale Poznańskiego Okręgowego Przedsiębiorstwa Mierniczego (1957-1962) jako kierownik zespołu pomiarowego. Wykonywał pomiary wybrzeża morskiego, toru wodnego Szczecin-Świnoujście, prowadził obsługę m.in. Elektrowni Pomorzany i Huty Szczecin.

W okresie 1962-1972 pracował w Delegaturze Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w Szczecinie, gdzie przeszedł drogę od starszego inżyniera aż do kierownika. W latach 1973-1985 peł-

nił funkcję zastępcy dyrektora Wydziału ds. Geodezji i Kartografii w Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie i zarazem głównego geodety województwa.

W kolejnych latach pracował w OPGK w Szczecinie (1985-1990) na stanowisku głównego specjalisty, potem kierownika Zakładu Inżynierii i Wydawnictw, a równocześnie przewodniczącego Wojewódzkiego Zespołu Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Urządzeń Inżynierskich. W końcu powrócił do pracy w Urzędzie Wojewódzkim (1991-1999), najpierw na stanowisku starszego inspektora wojewódzkiego, a następnie kierownika Oddziału Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego. Nawet po przejściu na emeryturę dzielił się z kolegami swoją wiedzą i doświadczeniem.

Bolesław Wolny był członkiem Rady Geodezyjnej i Kartograficznej przy Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii (1977-1987), a także Komisji kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (1985-1996). Był autorem licznych artykułów (opublikował ich ponad 300), opracowań i wytycznych technicznych z zakresu geodezji i kartografii. Do jego głównych osiągnięć należy m.in.: opracowanie programu tworzenia mapy województwa, ustalenie zasad i organizacji geodezyjnej inwentaryzacji uzbrojenia terenu, zorganizowanie zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej oraz biur geodetów miejskich, a także wdrożenie eksperymentalnej organizacji wykonawstwa geodezyjnego (OPGK). Był wreszcie współautorem „Encyklopedii Szczecina”.

W 1957 r. zapisał się do Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Przez wiele lat przewodniczył kołu zakładowemu, a w końcu – Zarządowi Oddziału (1986-1989). Pełnił też funkcję redaktora kwartalnika Oddziału „Informator Geodety” (1973-1981). Był członkiem Rady Technicznej NOT w Szczecinie (1981-1986).

Za wybitne osiągnięcia w służbie na rzecz społeczności Ziemi Szczecińskiej był wielokrotnie wyróżniany, m.in.

Fot. Jerzy Przywora

srebrną i złotą Odznaką Honorową NOT, złotą i diamentową Odznaką Honorową SGP, srebrną i złotą odznaką „Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii”. Został też uhonorowany Odznaką Gryfa Pomorskiego czy Złotym Krzyżem Zasługi. Zwieńczeniem pracy zawodowej i społecznej było odznaczenie Go przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Przestawiciele środowiska geodezyjnego Pomorza Zachodniego mówią, że dla młodszych pokoleń w zawodzie był niedościgłym wzorem. Wspominają Go jako zawsze pogodnego i zrównoważonego perfekcjonistę o ujmującym charakterze. Emanował optymizmem, spokojem i cierpliwością, a równocześnie imponował rozległą wiedzą i doświadczeniem, którymi potrafił się dzielić. Zawsze można było zwrócić się do Niego o konsultację czy wymienić z Nim poglądy. Słuchał i ze spokojem doradzał, wskazywał kierunki działania lub wręcz gotowe rozwiązania. Wszystko to budowało charyzmę, a równocześnie było podstawą Jego sukcesów. Mimo że większość życia zawodowego przepracował w administracji, bez problemu odnajdywał się również w kontaktach z przedstawicielami wykonawstwa. Potrafił znakomicie organizować ludzi do wspólnych działań.

Ci, którzy z Nim współpracowali, mówią, że mieli dużo szczęścia, spotykając Go na swojej drodze zawodowej.

Opracowanie redakcji